

Dunne of dikke pil als medicijn

MOOI WERK

.....
Iedere week belichten we in deze rubriek het beroep van een Utrechter.

UTRECHT Last van slapeloosheid? Van keuzestress? Van een gebroken hart? De Culturele Apotheek schrijft geen medicijnen, maar boeken voor.

In witte doktersjassen nodigen Akke Visser, Marije Wilmlink en Roos van de Wardt bezoekers van festivals, bibliotheken en congressen uit voor een persoonlijk consult. „In onze spreekkamer vragen we bezoekers naar hun alledaagse klachten en kwalen. Op basis daarvan schrijven we een boekenrecept uit: twee of drie heilzame titels, inclusief de juiste dosering, het beste tijdstip van inname en eventuele bijwerkingen,” legt Utrechtse apotheker Roos van de Wardt uit. „Door de speelse en vrolijke manier waarop we het aanpakken, nemen mensen het in eerste instantie niet zo serieus. Pas tijdens het gesprek komen ze erachter dat het mischien zo gek nog niet is: boe-

ken lezen om van klachten af te komen. Een hoofdpersoon met dezelfde problemen als jij laat je soms anders naar jezelf kijken.”

Van de Wardt werkt sinds een jaar als cultureel apotheker. Ze is literair vertaler en kwam de Culturele Apotheek op een festival tegen. „Ik kreeg een recept voor mijn besluiteloosheid en ik vond het fantastisch. Meteen bood ik mijn diensten aan. Mijn huis staat vol boeken, ik heb enorm veel gelezen. Het leek me geweldig om daar andere mensen een beetje mee te kunnen helpen.” Naast het spreekuur op evenementen geven de apothekers ook lange consulten. „Tijdens zo’n gesprek gaan we meer de diepte in. We praten over de onderwerpen die nu in je leven spelen. Ook vragen we naar favoriete boeken en naar hoeveel, waarom en wanneer je leest. Ongeveer twee weken na het gesprek ontvang je een uit-

DE CULTUREEL APOTHEKER

Naam:
Roos van de Wardt
Leeftijd:
33 jaar
Woonplaats:
Utrecht

FOTO RUUD VOEST

gebreide leeslijst, vergezeld met uitleg over wat die boeken volgens ons voor jou kunnen betekenen.”

Alle leeftijden

„De gesprekken zijn voor mij net zo inspirerend als voor mijn ‘cliënten’. Ik ontmoet mensen van alle leeftijden die

soms heel persoonlijke dingen vertellen. Zo had ik laatst een gesprek met een zwaar depressief meisje dat het fijn vond om eens niet met een psychiater te praten. Verder vertellen mensen vaak over een verlies, over stressklachten en relatieproblemen. Ik heb altijd een naslagwerk bij me waarop ik

kan terugvallen als ik het even niet weet. In geval van nood haal ik er een collega bij.” „Het leuke aan dit werk is de onvoorspelbaarheid. Je weet nooit wat er die dag gaat gebeuren. Het ene moment voer je een serieus gesprek, het andere moment heb je veel lol.”

(Anne Bonthuis)